

mala sõnna sedda möda, mis ta omma süddames selle sõnna wäest ja walguusest olli tunda sanud. Et se süddamest tulli, siis se läks ka otsekohhe süddametesse. Kui „hea kaupmees“ tulli, siis rahwas koggus rõmuga temma jure, ja temma sõnnad ollid kui kaste ehk wihma tibbad kange põua järrel. Doad ja rei=alusjed ollid kitsad, rahwa hulka wastuwõtma: wäljal, Zummala lahke taewa al olli nende pühha kooda.

Ennam weel kui teised rõmustasid temma õppetusest „sõbra=rahwas ehk willa=kanrud“, kellest enne räkisime. Nende ukseid ollid temmal ikka lahti tehtud. Kus Peter nõnda õppetäs, seal heitis rahwas temma nõuu möda ennamieste seltsidesse, isse=keskis Zummala sõnna õppima, omma ellu sedda möda ajama ja liigimesõi Jesuse jure saatma. Palju olli, kes ka wäljaläksid linnades ja küllades arnu õppetust kulutama ja ussu sõbru kogguma. Teised, kes kaupmehhe ammetit piddasid ja omma kaubaga ümberkäisid, kui isse ollid mailma Dümisteggijat tunda sanud, pakkusid ilmalikku kauba kõrwa ka taewa warra, mis mitte kulla egga hõbbeda cest jünni osta. Üks mees, kes sel ajal ellas, kirjutab sest nõnda: usklikud kaupmehhed tullewad sakste jure ja näitawad omma kauba asju: sõrmüksid, perlid ja

kallid kirwid. Kui siis kulatakse, kas neil weel muud kaupa on, siis wastawad: meil on weel kallimat asja, ja wöin sedda ka teie ette panna, kui tahhate wastu wötta; agga se asji peab waenlaste cest warjul seisma, muudu kaub käest ärra! Meil on kallid perlid, need hülgawad nõnda, et süddametes südawad Zummala armas=tust põllema, et terweks tewad, mis haige, ja walgeks, mis pimme on. Siis wöttawad Pühha Kirja kätte ja loewad kirjutatud ewangeliuimist peatükki ette ja küll on nähha, et neljat se wõrra maksetakse Zummala sõnna ramatu cest, kui enne mu kauba cest kullutati. — Nõnda hakkas walguus paistma seal maal; agga kas pimmedus ni kergelt andis ennast ärrawõita? Ei polegi! pea tulli usklikude peale suur willetsus.

Sel ajal olli palju munku, kes omma loost=tridesse, — kus muudu ühheskoos ellasid, — ei jämid, waid möda maad ümber hulkusid ja kus agga kuulsaid leidsid, rahwale jutlust piddasid, ehk jutluse nimmel naljakaid ja tühje juttusid ette räkisid. Kui Peter Waldus olli hakkanud rahwast õppetama, siis essiotsa arwati ka tedda mungasarnast hulkajat ollema, ja Roma preestrid leppisid temmaga. Agga aega möda hakkasid aru sama, et temmal teine waim olli ja sest ajast ei